ГОД. III. ЯМБОЛЪ, 6 АВГУСТЪ 1926 ГОД. БРОЙ 128.

ТРАКИЦЪ

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ И СТОПАНСКО-ИКОНОМИЧЕСКИ ВЪПРОСИ.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатницата „Свѣтлина"- Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.
Официални обявления по 2 лева на ☐ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 1'— лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

Г-ца Весела Д. Новкиришка
и
Г-нъ Д-ръ П. Мариновъ
Ще се вѣнчаятъ на 8 августъ въ гр. Варна.
Поздравленията ще се приемать въ църквата.
Настоящето замѣня пропуснати покани.
Варна. Ямболъ.

Първокачествена Сливнишка варь

Отъ производството на Кооперативната Централа «НАПРЕДЪ» — на едро и дребно.
Цени конкурентни.— За вагони специални условия.
Поржчки се приематъ въ кооперация «Братство» и при **Кръстю Ковчевъ** на склада ул. "Г. Дражева" срещу Евангелската църква. 2—2

ВНИМАНИЕ!

Малкото магазинче на ИВАНЪ РАЙНОВЪ МАРКОВЪ винаги разполага съ следнитѣ стоки:
ПЪРВОКАЧЕСТВЕНИ МАСЛА ПРОВАНСКИ И АЙВАЛИЙСКИ. ОСТАВОЗЪ ШАРЛАНЪ.
Сардини: ТУРСКИ, ГИРИТСКИ, МАРСИЛСКИ И ПЕЧЕНИ.
СИРЪЗ, ЗАПАРЪ. Пипери: ЧЕРВЕНЪ И ЧЕРНЪ. ЯЖНЕТА.
КАНАПИ. ЛИКОЛИЕ. КАФЕТА. ГАЗЪ АМЕРИКАНСКИ. САРДЕЛИ. СТИПЦА
ЖЕЖЕТАЛИНЪ. ФЛЕЙТА. МАКАРОНИ ВОМ ЗА СВУЦА. КАЙЕНЪ ЗА ВЪЧКИ
ТАРЧИНЪ. ЕНИ-ВАЛАРЪ. КИШИОНЪ. КАРАМЕЛИ. БОНБОНИ. ШОКОЛАДИ
СИРЕНЕ. МАШКИВАЛЪ. ЛИКЕОНИ. ЛИКА. РИБИ СОЛЕНИ И ОРСИЧ.
СОЛЕ ЗА ВЪЧКИ. СПИЙ КАЛТЪКЪ И РАЗНИ ДРУГИ ФИНИ СТОКИ.
Продажба на конкурентни цени.
4—5

ИЗВЕСТИЕ.

Основаната ни **МАСЛОБОЙНА ФАБРИКА** при Гара Ямболъ презъ 1925 год. започна отново за сезона изработката на маслодайни семена, гдѣто всѣки производитель и търговецъ ще получи въ замѣна на дадено семе чисто филтрирано безъ всѣкакви утайки и ферменти масло, което по качество не отстжпва по нищо на европейскитѣ масла.

Първа годишнота ни производство на доброкачествени масла ни насърдчи въ изграждането на новата ни индустрия и дава подемъ за засилването на народното ни стопанство.

За изработване на по-голѣми количества при споразумѣние.

Съ почитание: Г. Иванежевъ & К. Даниловъ.

ПРОДАВА СЕ КЖЦА съ три стаи, коридоръ, подъ нея мазе; дюкянъ; отдѣлна постройка съ три стаи, перална и оборъ, съ дворно мѣсто и градина единъ декаръ, **ул. Маестирска № 66.**
Споразумение: **Д. Джелебовъ, ул. „Добръ" 48—София**

Американско лозе отъ 3 парчета по 800 кютюка съ 1 декаръ овощна градина, находящe се до «Гърдеса кладенецъ». Двѣтѣ парчета сж на 7 години, третото на 4 години. Продаватъ се нацѣло съ плода. Може и по отдѣлно.
Споразумение редакцията.

Г. Драгановъ.

ПОУКА ОТЪ НЕУСПѢХИТѢ НИ.

Наши министри и общественици ходиха въ западнитѣ страни, искаха да издействуватъ единъ заемъ, съ който да си подобримъ тежкото финансово положение. Отъ нѣкой ни се обеща подкрепа. Други ни противодействуваха. И съ една рекъ — до днесъ не е направено почти нищо. Даже м-ръ Молловъ се отправи за България, но една малка надежда го задържа въ Италия за 4—5 дена, и пакъ се връща, безъ да свърши нѣщо.

Явно е, че на насъ не се дава заемъ. Насъ ни оставатъ въ затрудненото положение. Имаме репарации, задължения, имаме бѣжанци и много още нещa, за които се иска пари.

А такива нѣмаме. Народа изнемогва. Търговията е въ застой. Чиновницитѣ едва-славятъ 15—20 число на месеца. Селянитѣ съ слаба реколта се боятъ за утрѣшния день. Занятчиитѣ изнемогватъ, безъ работа сж. Всички сж загрижени за утрешния день. Всѣки се бои за приближаващата есень и идващата слѣдъ нея зима. Страхъ хлопа на всѣки. Ние сме навлѣзли въ чакмакъ сокакъ. Нѣмаме почти изходъ. На кжде? Това е страшния въпросъ, който всѣки носи днесъ.

Авъ сжщото време, у насъ ставатъ нѣй противоречиви нѣща. Искаме икономии, а правимъ «тържества», и плащаме вакансионнитѣ на депутатитѣ! Говоримъ, че сме добре и спокойни, а имаме разбойници. Разправяме, че всички се грижатъ за стабилизирване на финансовото ни положение, а то става, отъ день на день по-зле. А всичко това дига много шумъ. И като ни слушатъ отъ Западъ, мислятъ, че ние сме единъ здравъ и работящъ пчеленъ кошеръ, на който може да се вземе меда! А тѣ се лжжатъ. Въ нашия кошеръ нѣма медъ Ние нѣмаме пари. Задлъженията ни сж много. Тѣ ни тежатъ! И никой не иска да ни помогне. Навѣрно, на Западъ предполагатъ, че щомъ ни подкрепятъ, ние да не се самозабравимъ въ шума си. Кой знае? Но фактъ е, че на насъ се гледа съ недовѣрие. При тия противоречиви факти, ние нѣмаме моралeнъ кредитъ. Не ни даватъ нищо. Тогава? — България трѣбва самъ да си помогне.

Истинския българинъ, трѣбва да схване тежкото положение, въ което е народа и да ми се притече на помощь. Въ тия трудни времена, той трѣбва да прояви повече самопожертвуваттелность. Да прояви повече честность въ всѣка сдѣлка. Повече жертви за народа, а не да се обогатява за негова смѣтка.

И повече култура, повече любовь къмъ всѣки българинъ, да уважаваме неговитѣ убеждения, неговитѣ идеи — щомъ тѣ сж за човѣчность и правда. Нека ценимъ човѣшкото въ всѣки човѣкъ, какъвто ще и да е!

Само така, ние ще помогнемъ на народа си. Само така, ние ще имаме моралeнъ кредитъ и добро материално положение.

Нека това бжде поуката отъ неуспѣха съ заема!

Нека това ни отвори очитѣ.

Ю. Т. С.

Юбилейния съборъ. Участието на имболци. Излетитѣ.

На 24—26 м. м. въ Варна се състоя XV юбилеенъ (I редовенъ) съборъ на Ю. Т. С. На него сж участвували около 4.000 юнощи туристи.

Събора се е открилъ съ величествена манифестация, следъ която въ лѣтния театъръ официалнитѣ власти сж поднесли поздравленията си,

Пръвъ е говорилъ министра на просвѣтата г-нъ Найденовъ, който е изразилъ явни симпатии за културната работа на Ю. Т. С.

Следъ неговата 40 минутна речь сж говорили още около 30 души.

Вечерьта и следнята день сж се състояли увеселения, събрания, разходки. Събора е билъ закритъ съ факелно шестие до морската градина. Той е билъ една добра манифестация на дисциплината, творчеството и мощьта на младежьта въ редоветѣ на Ю. Т. С.

Ямболския клонъ «Тунджа» е билъ представенъ съ 35 души, отъ които 8 момичета. На манифестацията той е правилъ впечатление съ своята стегнатость и само по сеня случайность не е билъ градиранъ.

Преди и следъ събора Тунджанци сж уредили излети, които заслужаватъ да бждатъ отбелязани. На отиване една група отъ 4 души е реализирала следния маршрутъ: Ямболъ—Ст. Загора—Трѣвна—Шуменъ—Висока Поляна — Мадарски конникъ—Абобa—Плиска — старинитѣ—Кабиюкъ—Текеръ—Шуменъ—Варна. Групата е потеглила на 16 м. м.

Втора група отъ 4 души е потеглила на 19 м. м. отъ Варна и за 4 дни е пристигнала, въпреки че е имало и една излетнитка. Маршрута й е билъ

СЪ ВАХА НАДЪ ЯМБОЛЪ.

Пропелера забръмча, корпуса се затресе и затича напредъ. Като чо ли автомобилъ пробѣгъ на стрелливо. Постепенно почва запотъва подъ насъ:—сме въ въздуха.

Мотора оглушително бръмчи. Силната въздушно течение ни силното ги ярость, а аероплана бавно се вдига нагоре.

На наблюдателния столъ сме двама. Тоева е последното летение за днесъ и пилота ни обеща да дъдъръ тукъ. Огромния ангаръ е вече подъ насъ и ние възвиждаме на северо-западъ. Сега се отваратъ нови възможности за схващане нѣщата — но ти за схващане плавно — като ние ги виждаме плавно — като на карта. Тъшанъ Тепе едва проличава—толкова то е сплесвато въ земята. Напротивъ се лесно ясно се откройва съ своитѣ кереждки и улици.

Завиваме на изтокъ и нагоре. Апарата се люшка и свисти въ стойка се усилва и свисти въ стойкитѣ. Запръсква дъждъ. Сме вече надъ града, който сега изглежда особено красивъ. Улиците и новитѣ кварталъ изпъкнитѣ и ясно. Четире кжрга включени въ единъ правожгълникъ ни сочатъ халитѣ, една сивочервена маса — военния клубъ, една огромна круша — Софулярскитѣ градини. Градината е пълнена на ливнъ. Тушта е пълнена на ливнъ. Тушджа като кална лента се осукева въ криволивци.

Нѣколко спирали завои на аероплана изправятъ земята, полето преставa да бжде хоризонтално. Кжрлдяя е обезлиственъ, а елховото шосе е обтегнато и бѣло между многото ниви и зеленина.

— Просторъ нали? на вика пилота и ни сочи кжлгове съ рака.

Ние едва го чуваме, обаче схващаме възторга му и го подкрѣпваме. Тоя смѣхъ човѣкъ, станалъ пакъ на въздуха съ тия макарь и безгрижна птица, ми е струва особенно приятенъ. Въ неговa погледъ се чете нѣщо по-друго отъ обикновения смѣхъ човѣкъ,—въ него ниви студента смѣлость и високия въздухъ.

— Вижте залѣза! прочитаме по устнитѣ на любезния пилотъ г. Савовъ.

Апарата е насочъ къмъ западъ и залѣза отъ 800—1000 метра височина, всрѣдъ чистия просторъ, е особено величавъ.

— Ахъ че хубаво! ахха гарсонетка седящия до мене художникъ.

Наблюдавайки новитѣ за мене гледки отъ птичи полетъ, аз се чудя на ония претенции, които имаме ние българитѣ, да сж пернвичнитѣ, не, а да се дажде само барбарийтѣ съ Запада и Новия Свѣтъ.

У насъ е достатъчно да мине презъ града въпчаква или трик тоа, за да се съберать стотици любопитни, а сега за тия 4 аероплани подъ насъ се е стекло хилядно множество.

Съпоставяйки тѣхнитѣ постижения съ нашитѣ, аз виждамъ колко скромни трѣбва да бждемъ ние. Защото до като пристанемъ да се въпуваме при возитѣ съ автомобилъ и летенето съ аеропланъ, сигурно ще минатъ десятки години.

Нѣколко широки краища ни отнасятъ надъ Азапъкьой и гората. Ямболъ примигва съ слабитѣ си електрически очи. Ние правимъ спусъци надолу и апарата се заплюлява вълнообразно.

Спущаме се доста низко и до ушитѣ ни маха шапка. Отвръщаме му. Сдрачава се и апарата възвива къмъ аеродрума.

Струва ли се, че ще се блъсне въ ангара. Аероекскурза отъ 15—20 минути е къмъ своя край. Ние сме вече току до земята. Колелата се затъркалватъ, задния устой вдига облакъ прахъ и корпуса затреперва. Аероплана заява и спира предъ голѣмитѣ врати на хангара.

Наистина, хубаво е да се лети!

Т. Брьнковъ.

Ямболъ—Странджа—Котелъ—Преславъ—Аббо—Каспичанъ—Варна.

Третиятъ ръдъ е потеглил на 21 м. м. презъ Бургасъ по море е стигнала Варна.

На връщане Тунджанци сѫ се върнали тоже на 3 групи: една презъ балканската линия; втора отъ 2 души пешъ до Бургасъ и отъ тамъ съ влака и третя отъ 15 души, отъ които 1 туристка е реализирала маршрутъ: Варна—Поредже—Дикили Ташъ—Гюнъ Яласа—Денця—Изворитѣ—Провадия—Солницата—Преславъ—Патлейна—Плавиковци—Ямболъ. Тая група се е върнала на 1 т. м.

Преди горнитѣ излети всички ямболци сѫ посетили село Кестричъ, Аладжа Манастиръ и курорта „Св. Константинъ".

Интуисциирани и доволни отсъбора и излетитѣ Тунджанци замислять нови туристски подвизи.

НАША ДУМА

Праховетѣ.

Винаги, особено лѣтно время, ямболската преса е изтъквала необходимостта отъ чисти улици, отъ обезпрашаване на града, отъ санитарна бдителность. Винаги тя е настоявала за създаване условия, въ които здравето на гражданина да не бѫде изложено на пораженія.

Нѣкога, не отричаме, властта е вземала мѣрки противъ тая напасть отъ прахъ, които особено силно двигат душа града ни и макарь и само сѣ една водопръскачка се е борила съ нея.

Сега, обаче, когато всѣки се сили да допринесе по нѣщо въ модернизирането на града, да се оставятъ праховетѣ въ тая мащеха е непростимо.

Дългъ е на общинска и санитарна власти да се погрижатъ и уредятъ поливането на по-главнитѣ улици, особено надвечерь, когато гражданството излиза на разходка, отрудено отъ дневната работа.

Н. Петкановъ—агрономъ.

Обезлесяването като причина за намаляване на земледѣлското производство.

(Продължение отъ брой 127).

Прѣсни сѫ още и чувствителни пакоститѣ, що нанася рѣчната вода на посѣщата по своето протяжение, безъ да се взимать подъ внимание тия на всички окия сухи дерета и деренца, рѣснати въ околноститѣ на селата, невинни на гледъ, които така сѫ обезобразили околностита, че наистинѫ внушаватъ, разрушени останки отъ гори и дъбови розове. Оставимъ ли да действува сама природата, тя лесно ще възобнови пустующитѣ мѣста съ хубави житни и прохладни гори, обаче пакъ човѣшката жестока рѫка не така лесно се прощава съ рушенето, което и е присрѫдие.

Надъ обезлесенитѣ планини и хлъмнци сѫщото женско пали, като че ли се намирашъ въ пещь, небето продължително време ясно; ни капка дъждъ, напоследъ да пустѣне; вѣтрове топли до задушность, а полета обгорѣли и тъжно. Настлядна суша, изворитѣ и рѣки пресъхватъ. Нѣма вода за хората, камо ли за добитъка.

Не извитка ли Бяховско тоя положение?

Обезлесяването докарва разпри между отдѣлнитѣ хора и селища, а чести и нежелателни случки.

Умре ли леса, загубва се плодородиетъ въ полетѣ, а отъ тамъ и по-слабо земледѣлие.

Хората издребняватъ и економическа отпадатъ, тъмнно благодарение на толкова на нежелестности, а на престѫпнитѣ нехайство спрямо леса, отъ избранія до избирателя.

Умишлено да се уничижи едно народно благо, подъ какваато форма да е, не е невежество, а узаконено мѫлкомѫ престѫпление.

Много стари народи, изтъщени отъ глада и градове сѫ изчезнали, защото безпощадно сѫ унищожавали лесоветѣ. Историята е пѣлна съ примѣри. Сигурно и тогава отъ заслѣдена партизанщина!

Уничижи ли се гората и човѣкъ попада—нѣма влага, нѣма напоителни лади и рѣки, съвсемъ рѣдко дъждъ, следователно, неимсилно е земледѣлстуване и никакъ земледѣлско производство.

Човѣкъ е принудень да търси нови пасища, плодородни мѣста и изобилни гори, за да тури начало отпечатъкъ на разрушенето,

Тъй е добре, по чергарскитѣ времена минахъ.

Въ обезлесенитѣ страни различния дивечъ постоянно изчезнали и изнесва. (Нека лоцитѣ да кажатъ).

Поради слабо земледѣлско производство настѫпва осиромашване, явяватъ се между собиця и частѣ морялень и умственъ упадъкъ.

Нѣколко сѫ причинитѣ за обезлесяванетѣ и намаляване плодородиета на почвата и производството. На първо мѣсто изтъкваме:

I. Съвременната цивилизация, като носителка на нови идеи, стремежи и нужди. Цивилизована чоякъ, така да рекъ, повишава стоността на дървенна матеріалъ не толкова отъ нужда, колкото отъ възбуждане и увеличаване своитѣ алчни егоистични стремежи къмъ заботгатване, а отъ тамъ безоглеално унищожаване горитѣ, като всѣко незаконно дѣяние се е формява.

Опита ли се нѣкой да посади едно дре дръвчета или заселя известно пространство, недигта сѣрица пергелями сѣньки отъ доброжелателни сѣседи.

II. Друга назадничава тъмна и разрушителна причина сѫ: *овчари, козари и др. пастири* вкупомъ вести, които не малко непринтости сѫ причинили на агрономсъкъ и общинска власти. Ще отиде, напукъ врагу, да го откъсѫне, отрѫже или разклати силно, та изсъхватено да бѫде сигурно, мислейки, че като се залеси известна поляна или изсѫхъ, напълно му се отнема хлѣба за препитание.

Въемешъ ли да го сѫдишъ или напѫстствашъ, съ присѫщия си овчарски инатъ, наведе глава, па каже: «Йокъ, бе джанъмъ, не съмъ, та не съмъ». Ха вярни тогава, та го опраяй де!

Така не малко дръвчета се унищожавать за листницци.

(Следва).

ХРОНИКА.

Отъ 26 м. м., по нареждане на Дирекцията на Дѫржавнитѣ имоти, министерството на Финансинтѣ, е започнала ревизия на всички дѫржавни и изборни учреждения и обществени и частни заведения по безобложения данъкъ за отъ 1 м. януарь 1924 година до 30 юний 1926 год. включительно.

Отъ частнитѣ заведения, като фабрики, работилници и др. ще ревезирать само тия, които и отъ повече отъ 5 работници сѫ опредѣлена месечна заплата.

Аеростанцията въ града ни продължава да проучва въздушнитѣ течения надъ Ямболъ и околността. На 2 т. м. пристигнаха 4 аероплана, за да предпримятъ пробоснови проучвания. Бѣха уредени летения за официални лица и граждани.

На аеродрума до хангара се бѣ стекълъ нѣколкостенъ народъ, който сѣ интересъ следѣше летениятъ.

На 3 т. м. нѣкои отъ аеропланитѣ заминаха на задачи.

Аеропланитѣ сѫ българска изработка.

Единъ отъ пилотитѣ при вертстанция Ямболъ е загубилъ своята значка на летцитѣ. Умолява се тоя, който е намѣрилъ, да я доведе въ редакцията или аеродрума.

Предстояще е основаването на българско стенографско дружество или институтъ въ града ни. За сега такива дружества въ България нѣма сѫко дре, осъенъ тоя при народното събрание.

Научаваме се, че общината щѣла да постави въ градската градина бюстоветѣ на заслужили българи. Дано тая инициатива не чака много своето реализиране.

Учредителенъ конгресъ на археологическитѣ дружества въ Бѫлгария сѫ се състояли на 18 м. м. въ Шуменъ. Ямболъ е билъ представенъ съ делегати на арх. д-во „Диаполисъ", ученишкото арх. д-во „Диана" и групата „Перунъ". Следъ конгреса е билъ уреденъ археологическия излетъ до Мадара и Плиска.

Петнайсетъ юбилеенъ конгресъ на ученишкия стенографенъ съюзъ се е състоялъ на 18—20 м. м. въ Шуменъ. Ямболското дружество е било представено съ 8 делегата, отъ които Д. Бирниковъ е реферировалъ върху реформитѣ на стенографията, а Т. Брѣнковъ е билъ избранъ за председателъ на всичкитѣ заседания. Дружеството е било признато за едно отъ най-силнитѣ. Възлагано му е било централното управление, но то го е отказало.

Сто ямболци сѫ се фотографирали преди нѣколко дни въ курорта Трѣвна. Тамъ курортиститѣ ямболци сѫ най-много.

Члена отъ сѫда г. П. Мирчевъ е премѣстенъ за сѫдия изпълнитель въ Кюстендилъ.

Бурята, която се разрази на 29 м. м., е била най-стихийна въ земляшето на с. Ботево.

Почти всички складирани снопи сѫ били разпръснати и повредени. Селенитѣ сѫ поискали отъ ямболския финансовъ начальникъ да назначи комисия, която да установи щетитѣ, за да бѫдатъ намалени данъцитѣ, обаче такава комисия отъ комисия не е намерила необходимость, не е пратена.

Младия ин сѫгражданинъ Люб. Брутовъ е започналъ да пише драма „Гитра" съ сюжетъ изъ македонския животъ.

Дружеството на запасниятѣ офицери въ града ни е избрало делегати за редовния конгресъ на съюза, който ще се състои на 9 и. м. въ Сливенъ.

Билети съ 50 % намаление до всички курортни станции ще се издаватъ не какъ сѫобщихме преди време, а всѣка срѣда до 22 августъ т. г. Следъ тая дата ще се издаватъ билети за връщане.

Училищата въ България сѫ 6334, а кръчмитѣ 21000.

Протосингела на соф. митрополия, архим. Софронии дърка на 26 м. м. сказа върху християнския, гражданския и свободния бракъ. Сказата бѣ добре посетена.

Дуела между двамата велики американски кинoартисти **Еди Поло** и **Л. Албертини** е бѣ полза на Албертини—герои отъ **„Самсонъ"**.

Наскоро най-добрия му спортенъ фидмъ **„Сѫмъртния скокъ"** въ кино **„Свѣтлина"**. Следете афишитѣ

КОЙТО РЕКЛАМИРА, ТОЙ ПЕЧЕЛИ

Платете си абонамента.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Въ ямболскитѣ спортни сѫрди се забелязва едно недоволство отъ пространствата и неумѣлостта на управлението при Б. О. С. О.

За конгреса на Б. Т. Д. въ Самоковъ сѫ заминали около 12 души, отъ които около 5 души членове на клона отъ Ю. Т. С. „Тунджа".

Колодруда на ямболското колоездачно дружество е вече готовъ и открытъ.

„Туристски Хуморъ" брой 2 е намѣрилъ добъръ пласментъ на сѫбора въ Варна. Следъ време ще бѫде изданъ и 3 брой.

Юношитѣ туристи възнамѣряватъ да уредятъ въ скоро време лагеръ на монастиря „Св. Спасъ". Тая инициатива е много добра и заслужава подкрѣпа.

Юношитѣ курсове въ Варна сѫ отворени. Отъ Ямболъ участвуватъ само г. Г. Бъчваровъ.

КНИЖНИНА.

Получиха се въ редакцията: **„Мюждадель"** (борба — турски независимъ политическо-обществен вестникъ—Пѣвенъ. — Редакторъ-стопанинъ Махмудъ Неусмидинъ. Год. IV бр. 161.

„Добро Здраве", вестникъ за хигиена и санитарна просвѣта. Година IV брой 1 и 2—Кюстендилъ.

Българския Иерусалимъ е най-интересната книга, кажато нѣкога е писана за Рилската света обитель, въ които автора и. М. Мутафчиевъ, е засегналъ всички проявни въ живота на тоя свещенно мѣсто.

Стопанската анархия и религиозенъ упадъкъ на монастира сѫ изнесени въ книгата наредъ съ величавитѣ картини на единъ дивна природа.

Може да се получи срещу 5 л. изпратено на адресъ:

Книгоиздателство **„Подемъ"** Кюстендилъ.

„Любовь и отмъщение" е последняя романъ на *Викторъ Маргеритъ*, въ който авторъ-тъ на „Ла Гарсонъ" развива напълно смѣлитѣ си идеи и издига творчеството си до ненадмината художественость.

Тарсете „Любовь и Отмъщение" по вестникарскитѣ агенции.

Цѣлиятъ романъ ще излѣзе въ 7—8 брошури.

Романа е издание на издателство и печатница „Сердика" — София.

Печ. „Свѣтлина"-Ямболъ № 812—25 г.

ПИСМО ОТЪ ВАРНА.

Ти знаешъ, колко много обичамъ пѫтуването въ общие, за да ти описамъ голѣмата радость, когато влѧка не заотнася далечъ отъ Ямболъ. Нещастието бѣ, че се случихъ съ влакъ наречень курортенъ — навлизатъ бѣ извънредно голѣма и ние, нѣколцинатѣ другари, трѣбваше да ругаемъ управята, когато уреждa подобни влакове.

Въ Шуменъ, гдето отидохме на стенографенъ и археологическия конгресъ, прекарахме не особено забележително. Града е не добре устроенъ и живота не особено живъ.

Обиколихме природнитѣ бележности на тоя голѣмъ и старъ градъ, видѣхме колонитѣ на Виграда, гдѣто стотина деца се заздравяватъ физическа и отмиканъ на югъ къмъ Мадарския Конникъ — единъ грандиенъ барелефъ, който е единственъ въ Европа. Сега около него се правятъ разкопки и нѣколко стрди вече открити за погледитѣ ни.

Мѣстността е рѣдко красива и сведочи за високия вкусъ на старитѣ български царе. Не можахме да слушаме сказката на единъ професоръ за тая конника, който до скоро се считаше тракийски, но и малкото сведения отъ една брошура бѣха достатъчни.

Отъ тамъ до Плиска — българския хлѣдичкъ — минахме пресъ неособенни мѣстности. Плиска ни навѣва гордостта за минало величие, събуждва вѣрата въ висока Поляна, гдето стотина деца се заздравяватъ физическа и отмиканъ на югъ къмъ Мадарския Конникъ — единъ грандиенъ барелефъ, който е единственъ въ Европа. Сега около него се правятъ разкопки и нѣколко стрди вече открити за погледитѣ ни.

Мѣстността е рѣдко красива и сведочи за високия вкусъ на старитѣ български царе. Не можахме да слушаме сказката на единъ професоръ за тая конника, който до скоро се считаше тракийски, но и малкото сведения отъ една брошура бѣха достатъчни.

Отъ тамъ до Плиска — българския хлѣдичкъ — минахме пресъ неособенни мѣстности. Плиска ни навѣва гордостта за минало величие, събуждва вѣрата въ високата поява на народа и ни окрѫли за светло бѫдаще.

Обикляме сѫ трепетъ въ сѫрцата рушитѣ на царскитѣ дворци и проникаме живота на българскитѣ пѫрвенци. Днесъ тѣ сѫ сѫсипни, отъ които все пакъ пъкъ величието на древността.

Сега се готвятъ тѫржества по случай 1000 годишнината на Симеона и скоро зеленитѣ кукурузи ще отстѫпятъ мѣсто на голѣмъ парк на миналото сѫ кокетна хижа. И, може би, не, а сигурно, тукъ ще стигнатъ масово бѣлгари и чужденци да видятъ онова, което, може би, не ще се вѣрне.

На всѣка крачка се откриватъ видове, кули, църкви, дворци. Селището — старата българска столица — наново се явява на земната повърхность макарь и само картографически.

Съ неизличими спомени за тая документъ за българската царственость напущаме Аббо и се отправяме за Варна. Тая морска красавица е пъстра като галантерийна витрина и около се даже уморява отъ изобилитѣ костюми. И не знай защо при наличността на толкова голѣми възможности за естетически разрастъ Варна се бори за товаренъ периметръ съ Бургасъ. — тя трѣбва да си остане красива, безъ попукванитѣ рѫце на работника.

Тукъ съ толкова много курортисти, та праздничността въ настроението е ежедневна. Музика, развлечения, театри и пр. примамватъ ежечасно и не оставатъ на спокойствие лошия на поправка. Разкошнитѣ банк сѫ тоже изпълнени и морето край бѣрга е остѫно съ глави.

Едва ли мога ти описа живота въ тоя шуменъ градъ на България, който се сили да стане европейска известность—тъкъ всичко тече, пъкъ и ти си навалъ тукъ, билъ си и другаде и можешъ да си представишъ курортния шумъ.

Бихъ могълъ да ти напиша още много, но се страхувамъ, че нѣма да прочетешъ всичко, а времето сега ми е търде скѫло, да да го пропилявамъ. Ще ме извинишъ надѝ?

Поздравявамъ те:

Ексъ.

Варна, 25 юлий 1926 год.